

I Anledning af den for denne Paragraf dels i Anmærkningerne til Lovforslaget, dels i foranstaaende Skrivelse givne Begrundelse skal Flertallet (Berg, Bernsen, B. Holm, Holstein-Ledreborg, Kjer, L. Pedersen, Skytte, Stendaf og S. Sørensen) dog ikke undlade at udtale, at naar det gaar ind paa at lade Paragrafen forblive staaende i Loven, sfer dette under den Forudsætning, at der er forbeholdt Lovgivningsmagten fuld Frihed til igjennem de aarlige Bevillinger at bestemme, hvad der skal forstaaes saavel ved Udtrykket „større Skibe“ som ved Ordene „et passende Antal mindre Skibe“, og til efterhaanden ved de givne Bevillingers Størrelse at afsjøre, indenfor hvilket Tidrum Bestemmelsen skal søges gennemført.

§§ 4—5.

Udvalget foreslaar, at disse 2 Paragrafer udgaa, da de kun ere en Gjentagelse af, hvad der findes fastsat i andre Paragrafer. (Sfr. Vædringsforslagene Nr. 1 og 2).

Det værnepligtige Mandskab.

§§ 6—15.

Lovforslaget gaar ud fra den Anskuelse, at det indkaldte Søartillerimandskabs Uddannelse er saa kort, at det ikke vil være tilraadeligt i Krigstid strax at benytte mere end 4 Mars Mandskab til Besætningerne paa Flaaden. For at tilveiebringe et større Antal Artillerister, Søandværkere, navnlig Maskinister og Fyrskolt, i de yngre Aargange, end der nu haves (sfr. Bilag Nr. 3), foreslaar Lovudkastet Antallet af det aarlige indkaldte Mandskab forøget med 200 Mand (foruden med 50 Mand til Søminetjenesten), saaledes at der ialt aarlig kan uddannes 400 Mand til Søartillerister og 140 til Søandværkere. I Henshold til Bilag Nr. 12 og 13 vil Udgiften ved dette Forslags Gjennemførelse beløbe sig til omtrent 200,000 Kr., forsaavidt baade det fulde Antal bliver indkaldt og uddannet tilføs; men samtidig vil der ved at Fodfolkets Rekruttilgang formindskes med de nævnte 200 Mand, saaledes, som allerede tidligere omtalt, ske en Beparelse paa Hærbudgettet af c. 43,500 Kr. Et Flertal i Udvalget foreslaar at indskrænke Forøgselen af Mandskabet til 200 Mand, heri indbefattet de 50 Mand til Søminetjenesten. (Sfr. Vædringsforslag Nr. 3).

Mandskabets første Uddannelse er foreslaaet at skulle ske i Land og at skulle være i indtil 2 Maanedes. Da dette Forslag svarer til den nuggældende Lovs Bestemmelser, gaar Udvalget ud fra, at det i Praxis vil blive gennemført fremtidig paa samme Maade som hidtil, nemlig saa-

ledes, at denne Uddannelse, hvor Forholdene tilade eller gjøre det ønskeligt, og navnlig for Søandværkernes Bedkommende, gjøres kortere end 2 Maanedes.

Søartilleristernes fortsatte Uddannelse er i Lovudkastet foreslaaet afsluttet paa „Løfter af tilsammen mindst 4 $\frac{1}{2}$ Maanedes Varighed.“ Da det imidlertid under Konferencen med Marineministeren er bleven oplyst, at der ikke ved denne Redaktion af Bestemmelsen, der er forskjellig fra den bestaaende Lovs, er tilfattet nogen Realitetsforandring, foreslaar Udvalgets Flertal at blive staaende ved den nuggældende Bestemmelser Ordlyd, (Vædringsforslag Nr. 4), idet man dog, for at have Muligheden af en Misforstaaelse, skal tilføie, at Udvalget er enig med Ministeren i, at Bestemmelsen i Loven af 24de April 1868, § 2, om „at Søartilleristerne uddannes videre i 6 Maanedes eller paa et Sæstogt“ ikke er til Hinder for, at de under denne deres Uddannelse efterhaanden kunne indøves i Skibe af forskjellig Art. Et Mindretal i Udvalget slutter sig til Flertallets Forslag med den Underændring, at Uddannelsesstiden i Land sættes til 5 Maanedes. (Vædringsforslag Nr. 5 og 7).

Uddannelsen af Søminører er i Lovudkastet foreslaaet at skulle være indtil 16 Maanedes; det er imidlertid blevet oplyst af Marineministeren, at Mandskabet til det aktive Søminneforps agraes uddannet i kortere Tid, formentlig i 6 til 8 Maanedes, Alt efter den Erfaring, som efterhaanden indvindes derom. Udvalget har af Hensyn hertil som ogsaa af andre Grunde taget det under nærmere Overveielse, om det ikke vilde være rigtigt, at Søminneforpsets aktive og passive Afdelinger udfordredes bestemtere fra hinanden, end det er sset i Lovudkastet, og at der saaledes ogsaa blandt Udnet i § 8 udtrykkelig fastsattes, hoormeget Mandskab der aarlig vilde være at tildele hver af disse Afdelinger. Udvalget er imidlertid kommet til det Resultat at opgive Tanken herom, idet det har maattet erkjende, at man ikke i Dieblicket kan overse Søminevaabnets fremtidige Udvikling og navnlig ikke, om det vil blive de aktive eller de passive Søminere, der efterhaanden ville udøve sig stærkest. Ledet heraf har Udvalget indskrænket sig til at stille Vædringsforslag Nr. 6, ved hvis Vedtagelse der vil være fornødent Spillerum til efter den Erfaring, som indvindes, at kunne afskorte Uddannelsesstiden for Mandskabet under den aktive Sømineafdeling.

Lovudkastet gaar ud fra, at 2det Mars Mandskab i Reglen ikke vil blive indkaldt, men foreslaar af Hensyn til ekstraordinære Forhold at bevare en Ret til, at saadan Indkaldelse undtagelsesvis kan finde Sted. Udvalget er enig om at tilraade, at den hertil sigtende Bestemmelse skal udgaa. (Vædringsforslag Nr. 8). Lovforslaget omhandler nemlig, ligesom de gjældende Love for Søværnets og for Hærens Ordning, kun